

for Kattegat-skysten ved Skagen paa en Vanddybde af 14—15 Fod og i en Afstand fra Strandbredden af ca. 1000 Fod, ved Gilleleje paa en Dybde af 12 Fod og i en Afstand fra Kysten af ca. 700 Fod.“ Det viser sig altsaa, at der foreligger en sagkyndig Udtalelse om, at den svagt affaldende Landgrund er et Værn for Kysten, og det giver sig altsaa af sig selv, at naar der i 500 Alens Afstand fra Kysten uddybes en Rende paa 20 Fods Dybde, maa ogsaa i samme Øjeblik Landgrunden siges ikke længere at være svagt, men skarpt affaldende. I saa Henseende har jeg ogsaa Udtalelser fra Fiskerne langs Kysten, specielt fra Taarbækfiskere, at disse Render, der ere gravede, i den Grad have forøget Bølgeslagets Kraft, at ogsaa deres Havn er udsat for Ødelæggelse, fordi Dybden er bleven saa stor umiddelbart i Nærheden af Landgrunden.

Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) henstillede, om ikke Politiet kunde faa Tilsyn med Overtrædelse af Lovens Bestemmelser. Jeg erkender, at det maaske kan se ganske godt ud i Teorien, men praktisk set tror jeg det vil støde paa store Vanskeligheder. Vi maa huske paa, at Overtrædelser af Loven finde Sted ude paa Vandet, og Politiet er jo ikke særlig udrustet med Midler til at færdes ude paa Havet. Efter min Opfattelse maa der, naar der skulde et offentligt Tilsyn til, bevilges ret betydelige Midler til Inspektionsfartøjer, som i Lighed med, hvad der finder Sted med Fiskeriet, kunde paagribe Overtrædere af Loven. Det er disse Bemærkninger, jeg har villet tillade mig at gøre. I øvrigt glæder det mig, at man fra alle Sider synes at ønske, at Forhandlingerne om denne Lov maa føre til et Resultat.

Oct. Hansen: Jeg forstod ikke det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) paa samme Maade som den højtærede Minister syntes at forstaa ham, idet denne troede, at det ærede Medlem vilde foreslaa eller antyde, at Politiet skulde føre Tilsyn med Overholdelsen eller Gennemførelsen af en Lov som denne. Jeg forstod det ærede 6te Medlem for 6te Kreds saadan, at han udkastede en Tanke, som han sagde, han havde fra vor mest udmærkede Jurist, som gik ud paa, at hele Spørgsmaalet om Kystfredningen skulde blive en Politisag. Det var det ærede Medlems Mening, at vi altsaa slet ikke skulde have en saadan Lov om Kystfred-

ning, om Synsbegæring af Ejeren, Mærker og alt det andet. Vi skulde kun have en Lov, som sagde, at Staten gennem sit Politivæsen bestemmer, hvor paa Kysten der maa fiskes Sten og hvor ikke. Begrundelsen deraf vilde vel nærmest være den, at Havets Bund ikke tilhører nogen privat, og at de Sten, det Sand og Grus, som tages op derfra, har ingen Ret til, det er Statens Ejendom, og Staten maa altsaa være Herre over at kunne sige, hvor der maa fiskes Sten o. s. v. og hvor ikke. Men dertil vil jeg sige, at det ikke er saaledes, at Staten har hele Ejendomsretten over Havets Bund, ikke alene inden for Kystterritoriets Grænser. Staten har en Overhøjhedsret, som viser sig paa mange Punkter, f. Eks. hvor der er Tale om Inddæmning fra Havet, i hvilket Tilfælde man skal have Tilladelse fra Indenrigsministeriet. Men Retten til at tage Sten og Sand fra Havets Bund er en Ret, som er udøvet fra Alders Tid herhjemme, og jeg tror nok, det vilde være et temmelig væsentligt Indgreb i den hidtil bestaaende Frihed, hvis man vilde bestemme noget herimod, men særlig vil jeg gøre Indsigelse imod, at man vil overlade det til Politivirigheden, til Politibetjente og Politiaassistenterne paa de enkelte Steder at bestemme, hvor der maa fiskes og hvor ikke. Det er i alt Fald et ganske hæderligt og nyttigt Erhverv at tage Sten og Grus op fra Havsbunden, og at overlade det fuldstændig til Politivilkaarlighed gaar dog ikke an. Senere kunde jeg tænke mig, at der blev ansat en Statstilsynsmand ved Kysten, som efter Undersøgelse af Forholdene ved disse over hele Landet maaske kunde forelægge Landbrugsministeren eller Statsraadet en Oversigt over, hvor der maa fiskes og hvor ikke, og at der i Henhold dertil skulde udstedes Instruktioner til de lokale Myndigheder; men derved kommer man ind paa en Vidtløftighed med Ansættelse af ny Embedsmænd osv. og det vil maaske meget vanskeligt kunne lade sig gennemføre. Derimod bragte det ærede 6te Medlem for 6te Kreds mig til at tænke paa, om det ikke var foreneligt med denne Lov, at naar i saadanne Tilfælde, hvor Loven, som den nu foreligger, netop fordrer det overladt til det private Initiativ, om den enkelte Ejer ønsker Kystfredning eller ikke, kunde suppleres med saadanne Bestemmelser, hvorefter der under særlige Forhold paa det offentliges Foranstaltning, paa Landbrugsministeriets Foranstaltning, kunde træffes Bestemmelser; hvorved det forbødes